

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Město Trutnov**, se sídlem Trutnov, Slovanské nám. 165, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.2.2015, č.j. ÚOHS-R53/2014/VZ-4206/2015/321/MMI,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12.2.2015, č.j. ÚOHS-R53/2014/VZ-4206/2015/321/MMI, kterým byl zamítnut žalobcův rozklad a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4.2.2014, č.j. ÚOHS-S304/2013/VZ-2440/2014/511/JPo.

I. Shrnutí podstaty věci

Žalobce (coby zadavatel) vedl otevřené zadávací řízení na zadání veřejné zakázky „*Společenské centrum Trutnovska pro kulturu a volný čas – dodávka vybavení interiéru*“; oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 23.2.2010 a ve Věstníku Evropské unie dne 25.2.2010. Nabídku v zadávacím řízení podali tři uchazeči, jeden z nich (sdružení BAK stavební společnost, a.s. a PROFIL NÁBYTEK, a.s.), jenž se později stal uchazečem vybraným, podal nabídku, v níž hodnotící komise zjistila chybu při naceňování nabídkové ceny, proto byl tento uchazeč následně vyzván „k předložení dodatečných informací“, na což reagoval vysvětlením, že u jedné z položek výkazu výměr omylem uvedl nesprávný počet kusů, tj. 90 namísto požadovaných 9 kusů, čímž došlo k výpočtu nesprávné nabídkové ceny, a tedy při správném výpočtu ceny je celková nabídková cena 5 798 039 Kč bez DPH namísto v nabídce uvedených 7 246 400 Kč bez DPH. Hodnotící komise následně vysvětlení a opravu nabídkové ceny tohoto uchazeče přijala a jeho nabídku hodnotila podle opravené nabídkové ceny a vyhodnotila ji jako nejvhodnější.

Žalovaný se žalobcem zahájil správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu, v němž vydal rozhodnutí, podle kterého se žalobce dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), tím, že nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a 6 ZVZ v návaznosti na § 6 ZVZ tím, že nevyločil vybraného uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, ačkoli nabídka tohoto uchazeče nespĺňovala požadavek zadavatele uvedený v článku 12.6. zadávací dokumentace, tím současně nedodržel zásadu rovného zacházení a transparentnosti, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel smlouvu s tímto uchazečem na plnění veřejné zakázky. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Napadené rozhodnutí se pak s tímto závěrem ztotožnilo.

Svůj závěr žalovaný vystavěl na konstrukci, podle níž početní chyba obsažená v nabídce později vybraného uchazeče měla vliv na nabídkovou cenu, neboť původní nabídková cena činila 7 246 400 Kč bez DPH a po opravě početní chyby se snížila na 5 798 039 Kč bez DPH, tj. o 1 448 361 Kč, přitom ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplývá, že rozhodujícím kritériem hodnocení nabídek se stala právě nabídková cena, neboť v rámci zbývajících dílčích kritérií byly všechny nabídky hodnoceny shodně. Umožnění opravy početní chyby později vybranému uchazeči tak podle žalovaného mělo zcela zásadní vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť z důvodu umožnění (a provedení) této opravy se nabídková cena vybraného uchazeče stala nejnížší nabídkovou cenou a byla tak vybrána jako nejvhodnější. Podle žalovaného obecně platí, že uchazeč, jehož nabídka obsahuje dodatečně upravované údaje, musí být z další účasti v zadávacím řízení vyloučen, přitom vysvětlení nabídky vyžádané postupem dle § 76 odst. 3 ZVZ může hodnotící komise akceptovat jen tehdy, pokud jeho prostřednictvím nedochází k faktické změně nabídky; v opačném případě by zadavatel totiž nedodržel zásadu rovného zacházení a zásadu transparentnosti ve

vztahu k ostatním uchazečům o veřejnou zakázku. Z § 76 odst. 3 ZVZ tedy podle žalovaného vyplývá, že nelze „vysvětlovat“ chyby týkající se nabídkové ceny, resp. ocenění položek tvořících podklad pro výpočet nabídkové ceny, a tyto chyby pak „opravovat“ formou změny nabídkové ceny.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce argumentuje tak, že byl postižen za porušení povinnosti, kterou ZVZ nestanoví a jež není dosud spolehlivě vyřešena ani rozhodovací praxí. ZVZ v § 76 odst. 1 ZVZ sice hovoří o početních chybách, avšak pouze o takových, které nemají vliv na nabídkovou cenu; k těm se nepřihlíží. Vyřazeny přitom mají být podle § 76 odst. 1 ZVZ pouze nabídky nesplňující požadavky ZVZ a požadavky zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách, avšak ani v ZVZ, ani v zadávacích podmínkách nebylo stanoveno, že nabídka nesmí obsahovat početní chyby. Jestliže žalovaný tvrdí, že z § 76 odst. 3 ZVZ vyplývá, že nelze „vysvětlovat“ chyby týkající se nabídkové ceny, pak z tohoto ustanovení podle žalobce nic takového nevyplývá.

Žalobce poukazuje na jemu dostupné interpretace ZVZ a odkazuje na rozsudky zdejšího soudu ve věci sp. zn. 62 Af 50/2010 a ve věci sp. zn. 29 Af 74/2012 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 As 202/2014, jímž postup žalobce má vyhovovat. Žalobce též odmítá, že by početní chyba fakticky vliv na nabídkovou cenu měla, neboť později opravená nabídková cena se ve skutečnosti neodlišovala od nabídkové ceny uchazečem původně zamýšlené; pak se tedy o faktickou změnu nabídky nejednalo. Žalobce též odmítá přehnaně formalistický přístup k výkladu ZVZ a dovozuje, že on sám v posuzované věci postupoval zcela transparentně.

Nabídka později vybraného uchazeče byla navíc podle žalobce zcela v souladu se zadávacími podmínkami; čl. 12.6. zadávací dokumentace obsahuje pouze pravidlo, podle kterého nese uchazeč odpovědnost za soulad položkových rozpočtů a výkazu výměr, přičemž v případě jakéhokoli nesouladu je dána pouze „možnost“ vyřazení nabídky, nikoli její automatické vyřazení. Navíc není pravdou ani konstatování žalovaného, že by později vybraný uchazeč v příslušné položce výkazu výměr namísto požadovaných 9 kusů uvedl 90 kusů; kusů bylo uvedeno správně 9, avšak cena byla nesprávně vynásobena devadesáti namísto devíti.

Z těchto důvodů, v žalobě podrobně argumentovaných, se žalobce domáhá zrušení napadeného (případně i jemu předcházejícího prvostupňového) rozhodnutí. Žalobce na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a setrvává na svých závěrech, které prezentoval v napadeném rozhodnutí. Vybrané části žalobní argumentace odmítá

věcně shodně jako v napadeném rozhodnutí a žalobu navrhuje zamítnout. I žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Podstatou sporu mezi žalobcem a žalovaným je odpověď na otázku, zda žalobce mohl umožnit změnu nabídky v údaji, který byl předmětem jednoho z dílčích hodnotících kritérií (nabídkové ceny), na základě vysvětlení nabídky, resp. zda vysvětlení, jež se nakonec promítlo ve snížení původně nabízené ceny, lze s ohledem na jeho charakter pokládat za faktickou nepřipustnou změnu nabídky či nikoli.

Z obsahu správního spisu plyne, že základním hodnotícím kritériem byla v posuzované věci ekonomická výhodnost nabídky s následujícími dílčími hodnotícími kritérii: nabídková cena bez DPH s vahou 65 %, záruční doba za provedené dílo (v měsících minimálně 60) s vahou 15 %, výše smluvní pokuty (v Kč, minimálně 10 000 Kč) s vahou 10 % a doba splatnosti daňových dokladů (ve dnech, minimálně 90) s vahou 10%. Rozhodujícím kritériem pro výsledek hodnocení nabídek se stala právě nabídková cena, neboť v rámci zbývajících dílčích kritérií byly všechny nabídky hodnoceny zcela shodně.

Pokud jde o nabídkové ceny, v nabídkách byly uvedeny ceny 5 849 616 Kč (uchazeč „STARKON Nová Říše“), 6 556 287 Kč (uchazeč „Dřevozpracující výrobní družstvo“) a 7 246 400 Kč (později vybraný uchazeč). Hodnotící komise v rámci posuzování nabídek objevila v nabídce později vybraného uchazeče chybu spočívající v chybném vynásobení počtu kusů a ceny u položky č. 26 výkazu výměr. Vyzvala později vybraného uchazeče k objasnění, ten odpověděl, že omylem uvedl nesprávný počet kusů, tj. 90 namísto požadovaných 9 kusů, čímž došlo k výpočtu nesprávné nabídkové ceny. Při správném výpočtu ceny za položku č. 26 výkazu výměr je celková nabídková cena 5 798 039 Kč bez DPH namísto v nabídce uvedených 7 246 400 Kč bez DPH. Hodnotící komise pak ve zprávě o posouzení a hodnotící nabídek uvedla, že vzala vysvětlení a opravu nabídkové ceny vybraného uchazeče na vědomí a rozhodla se, že bude hodnotit nabídku vybraného uchazeče s opravenou nabídkovou cenou. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek pak dále vyplývá, že vybraný uchazeč v zadávacím řízení „zvítězil“ právě na základě nabídky s opravenou nabídkovou cenou – nabídkové ceny totiž po této opravě činily 5 849 616 Kč (uchazeč „STARKON Nová Říše“), 6 556 287 Kč (uchazeč „Dřevozpracující výrobní družstvo“) a 5 798 039 Kč (později vybraný uchazeč).

Zadávací řízení bylo zahájeno v únoru 2010; na posouzení věci se tedy uplatní právní úprava podle ZVZ ve znění zákona č. 417/2009 Sb.

Podle § 43 odst. 1 věty první ZVZ zadávací lhůtou je lhůta, po kterou jsou uchazeči svými nabídkami vázáni. Podle § 43 odst. 3 věty první ZVZ zadávací lhůta začíná běžet okamžikem skončení lhůty pro podání nabídek a končí dnem doručení oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.

Podle § 71 odst. 9 ZVZ (v rámci otevírání obálek) po provedení kontroly úplnosti každé nabídky podle § 71 odst. 8 ZVZ sdělí komise přítomným uchazečům identifikační údaje uchazeče a informaci o tom, zda nabídka splňuje požadavky podle § 71 odst. 8 ZVZ; komise může přítomným uchazečům sdělit rovněž informaci o nabídkové ceně.

Podle § 76 odst. 1 ZVZ hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d) ZVZ. Nabídky, které tyto požadavky nespĺňují, musí být vyřazeny. Jestliže nedošlo k vyřazení všech variant nabídky, nepovažuje se nabídka za vyřazenou. Ke zjevným početním chybám v nabídce, zjištěným při posouzení nabídek, které nemají vliv na nabídkovou cenu, hodnotící komise nepřihlíží.

Podle § 76 odst. 3 ZVZ hodnotící komise může v případě nejasností požádat uchazeče o písemné vysvětlení nabídky. V žádosti hodnotící komise uvede, v čem spatřuje nejasnosti nabídky, které má uchazeč vysvětlit. Hodnotící komise nabídku vyřadí, pokud uchazeč nedoručí vysvětlení ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti o vysvětlení nabídky, nestanoví-li hodnotící komise lhůtu delší.

Podle § 82 odst. 2 věty druhé ZVZ smlouvu uzavře zadavatel v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32 ZVZ.

Zdejší soud souhlasí s obecnou konstrukcí, kterou vzal za základ svých úvah žalovaný, podle níž vysvětlení nabídky postupem dle § 76 odst. 3 ZVZ může hodnotící komise akceptovat (a k pokusu o vysvětlení nabídky podle § 76 odst. 3 ZVZ vůbec přistoupit) jen tehdy, pokud tento postup nevede ke změně nabídky. Aplikováno pak na nyní posuzovanou věc, zdejší soud souhlasí i se závěrem žalovaného, že je-li nabídková cena hodnotícím kritériem, pak postup podle § 76 odst. 3 ZVZ nemůže vést k žádným opravám údajů obsažených v položkách výkazu výměr, jež by vedly ke změně nabídkové ceny, byť by původní údaje obsažené v nabídce byly výsledkem chybné početní operace uchazeče.

Základním východiskem pro posouzení věci zdejším soudem je akcentace pravidla, podle něhož po podání nabídek je nelze měnit způsobem, který by byl „*změnou návrhu smlouvy*“, což by způsobilo, že by zadavatel neuzavíral podle § 82 odst. 2 ZVZ smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsažené v nabídce vybraného uchazeče v těch dílčích údajích (hodnotách), o něž se nejprve opírala možnost uchazeče účastnit se zadávacího řízení (že uchazeč nabídku v zadávacím řízení podal a

že tento uchazeč nebyl ze zadávacího řízení vyloučen) a poté úspěšnost jeho nabídky v zadávacím řízení (že se tento uchazeč stal vybraným uchazečem). Vázanost nabídkou od okamžiku skončení lhůty pro podání nabídek do dne doručení oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky na straně uchazeče (§ 43 ZVZ) je nutným odrazem principu nezměnitelnosti zadávacích podmínek během téže doby na straně zadavatele; podle aktuální právní úpravy, jež respektuje judikatorní závěry z doby před účinností této úpravy (kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2008 ve věci sp. zn. 5 Afs 131/2007), lze zadávací podmínky změnit pouze v případě, kdy na tuto změnu mohou uchazeči svojí nabídkou reagovat (§ 40 odst. 3 ZVZ). Jen při dodržení neměnicích se zadávacích podmínek a na ně reagujících neměnicích se nabídek v těch parametrech, jež předurčují úspěšnost nabídky při jejím hodnocení, lze dosáhnout transparentního způsobu uzavření smlouvy v zadávacím řízení.

Za nepřipustnou změnu nabídky po dobu běhu zadávací lhůty je tedy třeba pokládat změnu údajů (hodnot), jež jsou předmětem kteréhokoli z hodnotících kritérií; tyto hodnoty musí být od okamžiku podání nabídky až do okamžiku uzavření smlouvy hodnotami neměnnými. Jakékoli umožnění pozdější změny těchto hodnot, ať už by změna byla odůvodněna čímkoli (dodatečným zjištěním možnosti učinit ze strany uchazeče nabídku výhodnější či dodatečným zjištěním chyby v početních operacích při sestavování nabídky) a ať už by byla výsledkem též aktivity na straně zadavatele (postupu směřujícího k vyjasnění nabídky podle § 76 odst. 3 ZVZ) či výlučně aktivity na straně uchazeče (dodatečné opravy či „vysvětlení“ ze strany uchazeče bez jakékoli výzvy ze strany zadavatele), by v principu mohlo otevírat nebezpečnou možnost následných manipulací s nabízenými hodnotami kupř. v závislosti na obsahu nabídek jiných uchazečů poté, co se s nimi lze při otevírání obálek seznámit, což by bylo možností v praxi mnohdy stěží odlišitelnou od možnosti dodatečných oprav skutečných chyb, jichž se uchazeč při sestavování nabídky dopustil.

Je sice pravdou, že takto přísně a jednoznačně konstruované pravidlo ZVZ (a to dokonce v žádném jeho dosud účinném znění) výslovně nepodává, plyne však podle zdejšího soudu ze smyslu pravidla o vázanosti uchazečů svými nabídkami po dobu zadávací lhůty a z povinnosti uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem podle podmínek nabídky, jež byly hodnoceny, obojí v kontextu povinnosti zadavatele předem (v zadávacích podmínkách) ze strany zadavatele jasně a nezměnitelně stanovit pravidla hodnocení v jednotlivých hodnotících kritériích tak, aby byly dodrženy zásady zadávacího řízení podle § 6 ZVZ (tu především zásada transparentnosti).

Je také pravdou, že ZVZ ve znění na věc aplikovatelném ještě neobsahoval povinnost po otevření obálek za zákonem garantované účasti všech uchazečů (§ 71 odst. 7 ZVZ) sdělovat hodnoty obsažené v nabídkách odpovídající jednotlivým kritériím hodnocení; § 71 odst. 9 ZVZ ve znění na věc aplikovatelném pouze umožňoval sdělit informaci o nabídkové ceně, až od 15.9.2010 (ZVZ ve znění zákona č. 179/2010 Sb.) ZVZ tuto povinnost ukládal a až od 1.4.2012 (ZVZ ve znění zákona č. 55/2012 Sb. – tu již se jednalo o § 71 odst. 10 ZVZ) ZVZ tuto povinnost rozšířil na informace o nabídkové ceně a informace o údajích z nabídek odpovídající číselně

vyjádřitelným dílčím hodnotícím kritériím – tedy na veškeré uchazeči nabízené hodnoty, jež mají být předmětem hodnocení nabídek. Všechny tyto (byť z pohledu uložení povinnosti pozdější) právní úpravy ZVZ však směřovaly k tomuž, co bylo třeba dovozovat již ze znění ZVZ na věc aplikovatelného: nabídky musí být v těch hodnotách, jež mají být předmětem hodnocení, nezměnitelnými (a k zajištění kontroly jejich nezměnitelnosti ze strany samotných uchazečů směřuje podle dřívější právní úpravy možnost, podle pozdější právní úpravy pak povinnost tyto hodnoty po otevření obálek za účasti uchazečů sdělovat).

Tomuto pojetí, byť jistě přísnému, ostatně odpovídá i výslovné pravidlo podávané z § 46 odst. 2 a 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, který teprve nabude účinnosti (dne 1.10.2016); podle § 46 odst. 2 věty za středníkem uvedeného zákona nabídka může být doplněna o údaje, které nebudou hodnoceny podle kritérií hodnocení, a podle § 46 odst. 3 uvedeného zákona za objasnění se považuje i oprava položkového rozpočtu, pokud není dotčena celková nabídková cena nebo jiné kritérium hodnocení nabídek.

Takto přísný požadavek na nezměnitelnost nabídek i ve vztahu k postupu žalobce podle ZVZ na věc aplikovatelného nelze pokládat za nesprávně mechanickou aplikaci práva, zbytečně hledající formální překážky pro jeho rozumnou aplikaci, nýbrž za esenciální požadavek na transparentnost celého zadávacího řízení. Smyslem její kodifikace do § 6 ZVZ je přitom zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Jinak by v zadávacím řízení nemohlo být dosaženo „*obecně objektivního postupu*“, jak jej coby promítnutí zásady transparentnosti jako „*vůdčí zásady pro zadávací řízení*“ ve velmi instruktivní sumarizaci dosavadní rozhodovací činnosti Soudního dvora rekapitulovala generální advokátka Stix-Hackl ve svém stanovisku ze dne 12.4.2005 ve věci C-231/03. Všem uchazečům o veřejnou zakázku se musí dostat záruk postavených na garanci odpovídajícího stupně publicity zadávacího řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 13.11.2008 ve věci C-324/07), jež nepochybně musí zahrnovat i garanci odpovídajícího stupně publicity obsahu nabídek v hodnotách, jež mají být hodnoceny; ta je zajištěna sdělením hodnocených údajů po otevření obálek, přitom umožnění jakékoli změny poté, co si uchazeč sám uvědomí nebo si zadavatel povšimne chyby v nabídce, odpovídající stupeň publicity podle zdejšího soudu nemůže zaručit.

Změna nabízených hodnot pro účely hodnocení nabídek poté, co jsou v otevřeném zadávacím řízení nabídky podány, tudíž musí být obecně pokládána za nepřípustnou změnu nabídky a jakýkoli výklad ZVZ, který by to zpochybňoval, by směřoval zjevně proti zásadě transparentnosti.

ZVZ výslovně neřeší způsob odstraňování chyb, jež mají vliv na hodnoty, které mají být předmětem hodnocení, jak na to žalobce správně poukazuje (§ 76 odst. 1 ZVZ pouze ukládá nepřihlížet ke zjevným početním chybám v nabídce, zjištěným při posouzení nabídek, které nemají vliv na nabídkovou cenu), a k této otázce dosud

neexistuje ani spolehlivé judikatorní vodítko. Zdejšímu soudu je z jeho činnosti dobře známo, že zadavatelé tento nedostatek řeší stanovením podrobných pravidel ohledně způsobu vyplňování výkazů výměr, sčítání, zaokrouhlování a souladu takto zjištěných údajů s konečným údajem odpovídajícím nabídkové ceně v zadávací dokumentaci. To ostatně také žalobce v posuzované věci učinil, když v bodu 12.6. stanovil mimo jiné pravidlo, podle něhož v případě jakéhokoli nesouladu mezi výkazem výměr a položkovými rozpočty (např. chybějící položky, přebývající položky, nesprávné množství měrných jednotek, apod.) může hodnotící komise vyřadit nabídku z dalšího posuzování; jakýkoli nesoulad promítající se v nabídkové ceně by však s ohledem na shora uvedené neměl zakládat toliko „možnost“ vyřazení nabídky, nýbrž „nutnost“, aniž by bylo třeba v zadávací dokumentaci výslovně zmiňovat, že v položkových rozpočtech nesmějí být jakékoli chyby. Takový požadavek lze totiž dovozovat z logiky věci, jež je dána samotným smyslem takových položkových rozpočtů, který lze spatřovat nejen v bližším vysvětlení způsobu, jakým uchazeč k nabídkové ceně dospěl (to se ve vztahu k probíhajícímu zadávacímu řízení může jevit jako užitečný nástroj např. z pohledu identifikace a posuzování vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny), nýbrž také v „nacenění“ dílčího plnění v rámci realizace veřejné zakázky pro účely případných budoucích soukromoprávních nároků zadavatele a dodavatele či pro účely účtování případných dodatečných plnění („víceprací“), jež ZVZ (kupř. s využitím jednacího řízení bez uveřejnění) umožňuje.

Shora uvedené vede zdejší soud k závěru, že vnitřní nesoulad nabídky v hodnotách, jež mají být předmětem hodnocení, nemůže být předmětem vyjasňování nabídky podle § 76 odst. 3 ZVZ, pokud by takové „vyjasnění“ vedlo ke změně výsledné hodnoty, jež má být předmětem hodnocení. Proto přísný výklad žalovaného, na němž své hodnocení založil, podle zdejšího soudu obстоjí.

Odkaz žalobce na rozsudek zdejšího soudu ze dne 6.10.2011 ve věci sp. zn. 62 Af 50/2010 není případný, neboť tam byla možnost (a *de facto* nutnost) postupu zadavatele podle § 76 odst. 3 ZVZ dovozena ze zcela mimořádných okolností, jež byly dány skutečností, že návrh smlouvy tvořící součást nabídky obsahoval nejasnost spočívající v tom, že obsahoval číselnou hodnotu, která neodpovídala číselným hodnotám vyjadřujícím tentýž údaj v rámci zbylého obsahu nabídky, tedy šlo o nejasnost, která ve svém důsledku způsobovala, že ani zadavatel si nemohl být jistý, v jaké fázi zadávacího řízení se má tato nejasnost projevit (tj. nebylo postaveno najisto, zda nabídka má být hodnocena či nikoli), aniž by však ovšem odstranění dílčího nesouladu nabídky vedlo ke změně hodnoty, jež měla být předmětem hodnocení nabídek.

Ani žalobcovy odkazy na rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 8. 2014 ve věci sp. zn. 29 Af 74/2012 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2015 ve věci sp. zn. 10 As 202/2014 nepokládá zdejší soud za případné. V uvedené věci totiž soudy judikovaly za situace, kdy na krycím listu nabídky v kolonce označené „Celkem paušální ceny bez DPH/4 roky“ byla uvedena cena za 1 rok, což jinak bylo z nabídky zřejmé, a dospěly k závěru, že se z pohledu uchazeče

nejednalo o početní chybu, neboť hodnota uvedená uchazečem nebyla výsledkem chybné početní operace, nýbrž šlo o špatné pochopení a vyplnění formulářové tabulky, která tvořila přílohu č. 2 zadávací dokumentace. Kasační soud přitom akcentoval též tu skutečnost, že někteří uchazeči se mohli domnívat, že poslední sloupec zmíněné části krycího listu bude představovat součet všech těchto dílčích položek kalkulovaných za rok, a tedy že zadávací podmínky mohly být vyloženy několika způsoby, aniž by vzbuzovaly pochybnosti o správnosti té které z nich.

V obou právě uvedených případech soudy judikovaly k nejasnostem nabídky (jež se projevily na různých místech nabídky jako celku), jež bylo možno odstraňovat postupem podle § 76 odst. 3 ZVZ, jednoduše řečeno proto, že odstranění nejasností nemohlo vést k jakékoli manipulaci s reálně nabídnutou cenou – tj. s hodnotou za účasti uchazečů, kteří podali nabídky, „čtenou“ (přítomným uchazečům „sdělovanou“) při otevírání obálek. Ani v jednom z uvedených případů nebylo judikováno ani ve prospěch možnosti oprav v početních operacích, jež podání nabídky předcházely.

Jestliže žalobce namítá, že se do rozporu s čl. 12.6. zadávací dokumentace nedostal, pak ani s tím zdejší soud nesouhlasí. Při hodnocení nabídek byla rozhodná celková nabídková cena, která byla podle pravidel stanovených v zadávací dokumentaci výsledkem údajů zachycených v položkách zahrnutých do výkazu výměr. Čl. 12.6. zadávací dokumentace obsahuje pravidlo o odpovědnosti uchazeče za soulad položkových rozpočtů a výkazu výměr – nutně jde tedy o „soulad“, který zahrnuje správné vyplnění výkazu výměr a též „soulad“ nakonec vypočtené ceny s celkovou (výslednou) cenou nabídkovou. Nesoulad, jenž měl být dán podle později vybraného uchazeče chybným vyplněním výkazu výměr (vynásobením devadesáti namísto devíti), je nedodržením pravidla stanoveného zadavatelem pro vyplnění („nacenění“) položek v rámci výkazu výměr, s důsledkem předvídaným v § 76 odst. 1 ZVZ, jenž spočívá ve vyřazení nabídky.

Zdejší soud tedy ve shodě se žalovaným dospívá k závěru, že opravou výkazu výměr, jež nemohla být zahrnuta pod „vyjasnění“ nabídky podle § 76 odst. 3 ZVZ, došlo k faktické změně nabídky v hodnotě, jež měla být předmětem hodnocení v dílčím hodnotícím kritériu „nabídková cena“. Zdejší soud souhlasí i s důsledky, jak je žalovaný dovodil; byly-li nabídky hodnoceny se zohledněním této změny nabídky později vybraného uchazeče, pak byly hodnoceny jinak, než jak by byly hodnoceny podle původních hodnot vážících se k dílčímu hodnotícímu kritériu nabídková cena – a vybrán byl nakonec jiný uchazeč. Vybraný uchazeč se stal vybraným právě na základě nabídky s opravenou nabídkovou cenou.

Ze shora uvedených důvodů tedy zdejší soud na věc nahlíží v nosných ohledech shodně jako žalovaný v napadeném a jemu předcházejícím rozhodnutí. Závěr žalovaného tedy podle zdejšího soudu je opřen o odpovídající skutkový podklad a nevykazuje žádnou chybu v jeho hodnocení. Žádný ze žalobních bodů, jak byly v žalobě uplatněny, zdejší soud nepokládá za důvodný, nad jejich rámec nelze ve vztahu k napadenému rozhodnutí dovodit ani žádný nedostatek, který by vyvolával

vadu, k níž by musel zdejší soud přihlídnout z úřední povinnosti. Proto zdejší soud bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu správního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. července 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu